

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. Русе, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в закрито заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Силвия Павлова

като разгледа докладваното от Силвия Павлова Търговско дело № 20224500900259 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ.

Постъпила е жалба от „Дито – Д. и сие“ СД (неправилно изписано в жалбата „Димо – Д. и сие“ СД), представлявано от управителя П. Т. Д., чрез адвокат В. Д., против отказ № 20220816180745/22.08.2022 г. на длъжностно лице по регистрацията от Агенция по вписванията към Министерство на правосъдието. Обжалва отказа като счита същия за незаконосъобразен. Иска неговата отмяна и да се укаже заличаване на освободения съдружник.

Агенцията по вписванията, чрез юрисконсулт И.И., е депозирала отговор, с който взема становище за неоснователност на жалбата и моли отказът да бъде потвърден, като правилен и законосъобразен. Претендира разноси.

За да се произнесе по жалбата, съдът взе предвид следното:

Жалбата срещу отказа е подадена на 26.08.2022 г., видно от посоченото в уведомителното писмо на Агенцията по вписвания, той е постановен на 22.08.2022 г., поради което същата е в срок. Подадена е от търговеца, поради което е допустима и подлежи на разглеждане.

Със заявление А2 вх. № 20220816180745 по партидата на „Дито – Д. и сие” СД, ЕИК117027978 е поискано вписване заличаването на съдружника Т.И. Т.а и вписване на „Дито – Д. и сие“ СД като съдружник, както и вписване на седалище и адрес на управление и адрес за кореспонденция с НАП. Към заявлението са приложени документи по преценка на заявителя.

Длъжностното лице е отказало заявеното вписване с мотива, че като съдружник е заявен за вписване „Дито – Д. и сие ” СД, което е самото дружество, както и недопустимото искане за вписване на вече вписани обстоятелства, а именно – седалището и адресът на управление, както и адресът за кореспонденция с НАП.

Съдът намира, че обжалвания отказ е законосъобразен и правилен, а жалбата – неоснователна по следните съображения:

Проверката, която според разпоредбата на чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ следва да извърши длъжностното лице по регистрация, в случая се свежда до това дали е подадено заявление, заявеното обстоятелство подлежи ли на вписване и да не е вписано, дали заявлението изхожда от оправомощено лице, към заявлението приложени ли са всички документи съгласно изискванията на закон, от тях установява ли се съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона, представена ли е декларация по чл. 13, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ, платена ли е дължимата държавна такса. В случай, че не е налице някое от сочените обстоятелства, длъжностното лице следва да откаже вписване на заявеното обстоятелство.

В настоящия случай, на 16.08.2022г. е подадено заявление образец А2 за вписване на промени в обстоятелствата по партидата на Събирателно дружество „Дито – Д. и сие“, изразяващи се в заличаване на съдружника Т.И. Т.а, като в заявлението е посочен за вписване нов съдружник и това е самото дружество. Правилно длъжностното лице е констатирано, че същото не следва да бъде вписано като съдружник. Не може да бъде споделен доводът на жалбоподателя, че отбелязване на дружеството като съдружник е направено за преодоляване на пречка от съставителя на програмното обеспечение за подаване на заявлението, изразяваща се в това, че електронната форма за подаване на документи не допускала подаване на заявление за заличаване на съдружник, ако няма вписано име на друг съдружник. Тази, наречена от жалбоподателя „пречка“, е в пълно

съответствие със закона, защото да се впише заличаване на един от двамата съдружници в събирателно дружество, означава длъжностното лице да допусне нарушение на изискването, установено в нормата на чл. 76 ТЗ, че събирателното дружество се образува от две или повече лица. Видно и от приложения към заявлението констативен протокол от 13.07.2022г., останалият единствен съдружник П. Т. Д. не взема решение за преобразуване на дружеството и поради неизпълнение на чл. 76 ТЗ, дружеството прекратява дейността си. При това положение, неясен остава мотивът на заявителя да поиска заличаване на един от двамата съдружници, вместо да подаде заявление за заличаване на събирателното дружество, при съответно изпълнение на останалите законови изисквания.

Правилен е и изводът за недопустимост на искането да се впишат по партидата на дружеството вече вписани обстоятелства, каквито са седалището и адресът на управление. Съгласно чл. 21, т. 2 ЗТРРЮЛНЦ в обхвата на проверката, която извършва длъжностното лице е включено и дали заявеното обстоятелство подлежи на вписване и вече не е вписано. Ако констатира вписване на заявените обстоятелства, както е в настоящия случай, длъжностното лице следва да постанови отказ.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че длъжностното лице се е отклонило от императивните норми на закона и е дерогирало приложението на чл. 22, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ. Законосъобразен е доводът на длъжностното лице, че горните несъответствия с нормативните изисквания не представляват липса на изискуем документ, поради което указания не следва да се дават.

С оглед изложеното, съдът намира, че обжалваният отказ е законосъобразен и правилен и като такъв следва да бъде потвърден.

Направеното искане за присъждане на разноси в полза на Агенцията по вписванията за настоящето производство, настоящият състав намира, че е неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 81 ГПК с всеки акт, с който се слага край на делото, съдът се произнася по дължимите в производството разноси. Производството по вписване на обстоятелства/обявяване на документи в ТРРЮЛНЦ е охранително по своя характер, поради което същото на основание чл. 530 ГПК се урежда от правилата на глава 49 ГПК, доколкото в специален закон не е предвидено друго. С нормата на чл. 541

ГПК е дадена специална уредба по отношение на разноските в охранителните производства, като е предвидено сторените от молителя разноски да остават за негова сметка. Липсва, както в глава 49 ГПК, така и в специалния закон - ЗТТРЮЛНЦ, предвидена възможност на органа Агенция по вписванията, който е компетентен да се произнесе в охранителното производство по подадени заявления за вписване на обстоятелства или обявяване на документи в ТТРЮЛНЦ, да бъдат присъждани разноски при неоснователност на сезиралото го заявление, както и при неоснователност на жалбата срещу постановен от ДЛР отказ да бъде извършено исканото вписване или обявяване. Последното не може да бъде извлечено и от нормата на чл. 25, ал. 6 ЗТТРЮЛНЦ, която единствено препраща към уредбата на ГПК, или в приложимата и част за процесното охранително производство - глава 49 ГПК, съобразно която уредба разноски не се присъждат нито в полза, нито в тежест на компетентния да се произнесе по молбата за съдействие орган, включително и в производството по обжалване на постановен отказ по молбата. Неприложима е разпоредбата на чл. 78 ГПК, доколкото тя урежда дължимите разноски на страните в исков процес, а и е дерогирана от специалните правила на охранителното производство - чл. 541 ГПК. В последния смисъл досежно характера на производството по чл. 25 ЗТТРЮЛНЦ като охранително такова е и постоянната практика на ВКС, обективизирана в определение 226/09.12.2020 г. по т. д. №1986/20 г. на ВКС, ТК, I TO.

По тези съображения и на основание чл. 25, ал. 4 ЗТТРЮЛНЦ,
Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА отказ № 20220816180745 от 22.08.2022 г. на длъжностното лице по регистрация при Агенция по вписванията по заявление вх. № 20220816180745.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването

му пред Апелативен съд – Велико Търново.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____